

# Sanattan Önce Vatan

**T**ürkiye kızılıarı hakkında yazılmış kitaplarda, Ertuğrul Muhsin'e de yer verildiğini bilmeyen milliyetçi pek azdır. Gerçekten de ünlü rejisörün sanat gücü kadar yaygın bir şöhreti de solculuğundan ileri gelmiştir. Kabul etmek gerekir ki, onun sahneye ve Türk tiyatrosuna verdiği emek kadar da aynı yoldan kızıl akımlara büyük hizmeti dokunmuş, gerek sanatçılar üzerinde, gerek telif, gerek tercüme eser verenlerin çoğunda, onun tesiri ve telkini büyük rol oynamıştır.

Bugün Türk sahne hayatında, solculuğun çok yaygın hale gelmesinin başta gelen sebepleri arasında onun bu tesirini inkâr etmek mümkün değildir. Ne yazık ki, yıllar yılı, sanatın hatırı için toplumun kaderi tehlikeye sokulmuş, onun şöhretinin siperi ardında dilediği faaliyeti göstermesine göz yumulmuştur. Yani, madalyanın yalnız sanat yönüne bakılmış, ihanet yönü üzerinde durulmamıştır. Oysa, mesleğin özelliği icabı, genç duygulu sanatçılar üzerinde usta bir Kızıl'ın yapabileceği tesirin çok kuvvetli olacağını anlamak için ne kâhîn, ne de âlim olmaya ihtiyaç bulunmadığı aşkârdır. Nitekim netice ortadadır.

**D**aha yıllarca önce, çarpık zihniyetinin belirtilerini, Komünizm için yaptığı methiyelerle açığa vurduğu zaman, Türk toplumunun imân kalesinde açmak istediği gedik üzerinde niçin durulmamıştır. anlaşılması güçtür. Şu açık Komünizm methiyesini yazan zat ne Nazım Hikmet Varzanskidir, ne de bugünkü türedi kızılıklar:

«Demek oluyorki, insanlığın uzun asırlardanberi iç çekerek özlediği, mesut devre Sovyet ülkesinde artık takarrur etmiştir. Herkesi hakiki insanlığa kavuşturan bu saadet noktasına varmak için aşılın sarp yollar, çetin mücadeleler, artık arkada kalmıştır.

Demek oluyor ki, bin kat güçlkle dikilen ve nice nice idealistlerin kanları ile sulanan Komünizm ağacı, kendisinden beklenen, güzel, faydalı yemişleri artık vermeye başlamıştır...»

Evet bu satırları kaleme alan zat, işte bugün ileri yaşı ve hizmet yılları göz önünde tutularak emekliye ayrılan sanatçı Ertuğrul Muhsin'dir.

**A**ma şimdi ne görüyoruz? Bütün kızılıklar, solcu müritler, şeyhlerine dokunuldu, emekliye ayrıldı diye kıyamet koparıyorlar... Sessiz yürüyüşten ah, vah yazılarına, bizdeki kızılıarın yeni model (SS) leri rolündeki bir öğrenci federasyonunun bildirisinden ortanın solundaki kalemlşörlara kadar hepsi, akıllarınca kararı protesto çabasındalar. Hatta şişgöbek bir başyazar ,vaktiyle Nazilere yazdığı methiyelerin benzerini, Ertuğrul Muhsin için düzenlemiş. Heykeli diki-  
lecek yerde (!?) işinden alınması nankörlüktür. diye ver yansın ediyor.

Öyle anlaşılıyorki, bu adamların vicdan terazilerinde solcu bir sanatçı, vatan, millet menfaatından daha ağır basmaktadır. Davranışlarını başka türlü anlamaya imkân yoktur. Halbuki asıl üzülecek nokta, Ertuğrul Muhsin'in bugün emekliye ayrılmış olması değil, şimdiye kadar sanat siperi arkasında solcu faaliyetlerine niçin göz yumulduğu olmalı idi. Zaten, solcu ile milliyetçinin farkı, işte bu anlayışta kendini gösteriyor. İşin hazin olan tarafı da budur.

Bugünkü tehlikeli dönemde — yasak fiilleri rahatça işlemek için — sanatın bir dokunulmazlık z'rhı haline getirilmesi'ne müsaade edilmemesi, geç kalınmış kutsal bir vatan hizmeti olmuştur.